

των μεγαλύτερων πνευματικών οδηγών στην ευσέβεια των Ορθοδόξων Ρώσων. Γεννήθηκε στην πόλη Λουβέσκου της Ρωσσίας κοντά στο Κίεβο το 983 και ονομάστηκε στο άγιο Βάπτισμα Αντίπας. Φλεγόμενος από θείο έρωτα ήλθε στο Άγιον Όρος και αγάπησε τη ζωή των εδώ μοναχών. Διέμεινε στη Μονή του Εσφιγμένου και σε σπήλαιο στο απέναντι της Μονής βουνό της Σαμαρείας. Διδάχθηκε τους μοναστικούς κανόνες και ευλογήθηκε από τον ηγούμενο της Μονής Θεόκτιστο τον Β΄, από τον οποίο εκάρη μοναχός και μετονομάστηκε Αντώνιος περί το 1035. Κατόπιν θείας αποκαλύψεως ο Ηγούμενος τον έστειλε στην Ρωσσία, διότι προέβλεπε ότι έμελλε να διαλάμψει στην απέραντη εκείνη χώρα σαν φωστήρας των μοναχών. Πράγματι δι' αυτού ο Κοινοβιακός βίος και οι τάξεις του Αγιορειτικού Μοναχισμού μεταφέρθηκαν στη Ρωσσία από τότε. Κατά μίμηση της πρώτης του Μονής έγιναν ακολούθως αναρίθμητες Μονές που τηρούσαν τους αγιορειτικούς Κανονισμούς και την τάξη και όλη η ζωή όχι μόνο των μοναχών αλλά και όλων των ευσεβών Ρώσων μέχρι σήμερα είναι βαθιά χαρακτηρισμένη από το μέγα έργο του Οσίου Αντωνίου. Διέμεινε ο Όσιος στο σπήλαιο το οποίο έσκαψε με τους μαθητές του κοντά στο Κίεβο και κοιμήθηκε εν Κυρίω το έτος 1073.

Πηγές: esfigmenou.gr - agioritikesmimes.blogspot.gr